

skop Rørdam, som altsaa ledsager Oplysningerne fra Kirkefondens Bestyrelse, er noteret i Ministeriet den 20de December, altsaa 2 Dage efter at den er afsendt, og man vil erindre, at den 20de December var netop den Dag, Folketinget tog Juleferie, saa det kunde altsaa ikke komme frem i Udvalget før efter Jul. Vi fik den ganske vist ikke lige straks efter Jul. Den højtærede Minister har oplyst, at naar Skrivelsen ikke kom lige straks, var det, fordi der var flere Oplysninger, som gerne skulde følge med. Men jeg skylder samtidig at oplyse, at Udvalget ikke har staaet saa helt blottet for Kundskab om, hvorledes det forholdt sig med Kirkefondens Kirker, Ejendomme, Bestyrelse o. s. v. De samme Oplysninger, som vi nu endelig fik gennem Kirke- og Undervisningsministeriet, havde vi modtaget privat allerede den 11te Januar. Nu kunne de ærede Medlemmer ganske vist sige: Ja, de havde faaet dem privat, men det kunne vi ikke tage Hensyn til. Jeg skal nu her oplyse, at de ærede Medlemmer, som have skrevet Mindretalsbetænkningen, have haft disse Oplysninger til Laans, idet jeg havde stillet dem til deres Raadighed, saa at de kunne gøre sig bekendt dermed. Jeg mener at skyldte at give disse faktiske Oplysninger, for at man ikke skal misforstaa Stillingen.

Holm: Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og jeg staa over for denne Sag i et noget ejendommeligt Tilfælde, et Tilfælde, som maa ske ikke før har foreligget i vor parlamentariske Praksis. Vi ere nemlig saa uheldig stillede, at det overhovedet er os ganske umuligt at tage Standpunkt til denne Sag, fordi det ikke er lykkedes os at faa den saaledes oplyst og behandlet, at vi have kunnet danne os en Mening om dens Rækkevidde. Kun saa meget er klart, at det ikke er en Sag af lille Omfang, men en Sag af meget stort Omfang. Den sparsomme Forsamling, der nu er til Stede, vidner noksom om, at de fleste af Tingets Medlemmer gaa ud fra, at denne Sag vil være hurtig og let afgjort, at den kun drejer sig om forholdsvis simple Forhold, som man let kan overse, og det tror jeg ogsaa, at Tinget gik ud fra ved 1ste Behandling. Vi gik ligeledes ud fra det i Udvalget, og denne Sags Behandling i Udvalget gik derfor ganske overordentlig hurtigt. Der blev holdt et Udvalgsmøde en Dag, medens jeg var i Finansudvalget, og da jeg kom et Kvarter, efter at Kirkeudvalgets Møde var begyndt, var det allerede

sluttet, idet man var enig om, at der var ingenting at gøre ved den Sag, der var ingen, der havde nogen særlig Indsigt i den, ingen, uden Socialdemokraterne der havde særlige Ændringer, som de ønskede at stille. Man kom derfor let over den. Jeg for min Del havde heller ikke i hint Øjeblik nogen Anelse om, hvilken Rækkevidde denne Sag havde, og det faldt heller ikke mig ind den Gang at stille Ændringsforslag. Men jeg havde dog haft en Følelse af, at der her laa noget, som ingen af os kendte, og jeg havde derfor tilladt mig at anmode Udvalget om at indsende en Række Spørgsmaal om de kirkelige Forhold i København og specielt om den saakaldte Kirkefondens Arbejde. Besvarelsen af disse Spørgsmaal var ikke indløben, den Gang vi behandlede Sagen. Vi have nu faaet at vide, hvorledes det hænger sammen. Det undrede os i Udvalget, at denne Skrivelse, der er dateret 5te December, ikke kom til os før sidst i Januar (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* [J. C. Christensen]: Det staaer jo i Skrivelsen.) . . . Nej, Biskop Rørdams Skrivelse, som den ærede Ordfører paabe- raabte sig, ser jeg i alt Fald ikke her. . . (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet*: Den var i Udvalget.) . . . Ja, saa maa den ærede Ordfører have gemt dem hos sig selv. Men den ærede Ordfører maa have os undskyldt, at vi ikke have kunnet ane, hvad der staaer i de Papirer, han ikke har vist os. Men det er ogsaa ganske ligegyldigt. Det er jo oplyst af den højtærede Minister, hvorledes Sammenhængen har været, hvad der er Grunden til, at den er kommen saa sent, og jeg gaar selvfølgelig ud fra som en given Ting, at der ikke i dette ligger noget som helst Forsøg paa at holde Skrivelsen tilbage. Hvad Glæde skulde nogen have af det? Men saa siger den ærede Ordfører: Ja, men vi havde en privat Skrivelse derom. Her er akkurat det samme mærkelige, at den ærede Ordfører ganske vist havde faaet en privat Skrivelse, men han gik med den i sin Lomme, indtil vi fik Besøg af Kirkefondens Bestyrelse, som sagde: Men hvor kan det dog være, vi have den 5te December indgivet en Skrivelse til Ministeriet, har De ikke faaet den endnu? — Nej. — Ja, men vi have givet den ærede Ordfører en privat Skrivelse, har De da ikke set den? — Nej.

Formanden: Jeg synes, man er i Færd med at komme lovlig langt ind paa indre Forhold i Udvalget.